PRENUMERATA MIESIĘCZNA:
Za 1 wyd. „Poran." lub „Wiecz." 440 M
Z dostawą w miejscu lub przesyłką pocztow. 500 M
Za granicą . . . . . 650 M
Za 2 wyd. „Poran." i „Wiecz." 880 M
Z dwurazową dostawą w miejscu lub przesyłką pocztową . . . . 1000 M
Za granicą . . . . . 1250 M

NALEŻYTOŚĆ POCZTOWĄ OPŁACONO RYCZAŁTEM

CENA NUMERU POJEDYNCZEGO 20 Mk.

GAZETA PORANNA

wychodzi codziennie o godz. 6 rano i o godz. 1 po południu („Gazeta Wieczorna")

P. T. Interesantów uprasza się o zgłaszanie w sprawach redakcyjnych wyłącznie między godz. 1 — 5 [illegible] w biurze Redakcyi przy ul. Sokoła 4. Rękopisów nie zwraca się. — Biura Administracyi otwarte codziennie od godz. 6-tej rano do godz. 7-mej wieczór. — Telefon redakcyjny Nr. 15.

Nr. 6225. Lwów, niedziela 15. stycznia 1922. Rok XIII

Poincare ma szanse rozwiązania przesilenia.

Pogłoski o zachwianiu stanowiska min. Skirmunta. -- Sprawa wileńska w komisyi spraw zagr. -- Liga Nar. likwiduje swoją interwencyę w sprawie litewskiej. - Rokowania śląskie dobiegają końca.

Dymisya Brianda.

Lwów, 14. stycznia.

Dotychczasowy porządek dzienny konferencyi w Cannes obejmował między innemi dwie sprawy: niemieckich odszkodowań i stosunku do Rosyi. Oba te zagadnienia, w szczegółach różne, jednoczą się jednak pod wspólną etykietą — zażegnania gospodarczego kryzysu w Europie. Jak wiadomo — rzecz taki wzięła obrót, że część ciężarów przeniesiono z Niemiec na Rosyę, ofiarowując jej wzamian za to wspaniałomyślnie — uznanie.

W obu tych sprawach stanowisko zajęte przez oficyalną opinię francuską jest w stadyum poważnej rozbieżności z rezolucyami i poglądami, ustalonymi w Cannes.

Jeszcze przed przyznaniem Niemcom żądanych przez nie ulg w spłacie odszkodowań, ogólnie obawiano się we Francyi, że stanie się to jej kosztem. Wyrazem tych obaw były rezolucye parlamentarne i rządowe, nacechowane absolutną nieustępliwością. Taki charakter zachowała depesza, przesłana Briandowi przez republikańską lewicę Izby deputowanych, przestrzegająca, że izba nigdy nie raty-

(Ciąg dalszy na str. 2-giej.)

Utworzenie gabinetu Poincarego oczekiwane z zadowoleniem.

Paryż, 13. stycznia.

(PAT) Havas. Chociaż w chwili obecnej trudno przewidzieć czy Poincare przyjmie powierzoną mu misyę, niemniej jednak dzienniki wyrażają zadowolenie z wyznaczenia Poincarego na kierownika rządu, uważając, że potrafi on utrzymać zgodę ze sprzymierzonymi, zniewalając zarazem Niemcy do wykonania przyjętych zobowiązań. Szereg dzienników przewiduje szybkie zażegnanie przesilenia, uważając utworzenie gabinetu Poincarego za rzecz pewną.

Paryż, 13. stycznia.

(AW.) Bezpośrednio po odroczeniu posiedzenia Izby prezydent republiki odbył naradę z przewodniczącym Izby Peretem, który wskazał mu Poincarego, jako mogącego liczyć na poparcie większości, oraz z prez. senatu Bourgeois, który wskazał, że **Poincare ma szanse pomyślnego rozwiązania obecnego kryzysu.** Poincare we czwartek wezwany miał być do Pałacu Elizejskiego.

fikowałaby nowych ustępstw, nawet w formie moratorium, a sojusz francusko-angielski, tak zresztą konieczny dla obu narodów, nie może być zawarty kosztem naruszenia istniejących umów w zakresie odszkodowań i ubezpieczeń. Komisya skarbowa uchwala równocześnie, prawie jednogłośnie (23:2) wezwanie pod adresem rządu, aby ani o krok nie odstąpił od żądań francuskich, dotyczących odszkodowań i trwał nieugięcie przy ochronie traktatu wersalskiego. Od Brianda żąda się, aby dotrzymał obietnic, złożonych przed Izbą i Senatem. Nie śmią uledz żadnej zmianie warunki spłat niemieckich z dnia 5. maja 1921, ani też ograniczeniu przyznane Francyi gwarancye asekuracyjne.

Zastrzeżenia te — jak się potem okazało — nie były bezpodstawne. Autorowie ich świadomi byli najnowszej koncepcyi, rzuconej przez Anglię, zagrażającej interesom francuskim, a forytującej Niemcy — rzekomo w celu przywrócenia zachwianej równowagi ekonomicznej w Europie. Ekwiwalentem dla pokrzywdzonej Francyi miało być przymierze z Anglią. Ale właśnie w takiem załatwieniu, dającem walory nieuchwytne wzamian za spłacone przez Niemcy raty w złocie, dopatrywała się opinia francuska wielkiego niebezpieczeństwa. Wszak i dziś, mimo rat niemieckich, odbudowa zniszczonych prowincyi jest dotkliwą, deficytową pozycya w francuskim budżecie.

Tymczasem nadchodzą z Cannes niepokojące wiadomości. Pod ich wpływem przyjmuje francuska rada ministrów pod przewodnictwem Milleranda następujące — według „Liberte" — wytyczne:

1. nie dopuścić do żadnego obniżenia niemieckiego długu;

2. nie zrezygnować z okupacyi lewego brzegu Renu i

3. zachować wszelkie prawa do zastosowania gospodarczych i wojskowych sankcyi, o ile położenie tego wymagać będzie.

Odpowiedzią na te uchwały i żądania były ustępstwa finansowe, poczynione Niemcom. Wprawdzie Niemiec one nie zadowoliły — przesunięcie terminu płatności uważa się tam tylko za krótkotrwałe „wytchnienie", ale rozpętały za to burzę protestów i niezadowolenia we Francyi. Koncesyę tę, terminową zresztą, a nie faktyczną — uważa się za groźny wyłom, za prejudikat do dalszych ustępstw. Znany ustęp rezolucyi w Cannes, dotyczący gospodarczej odbudowy Europy, a zobowiązujący wszystkie państwa do powstrzymania się od wszelkich ataków, uważa opinia francuska, idąc — według „Matina" — za zdaniem samego Milleranda, za skierowany przeciw Francyi, bo zabraniający jej użycia środków przymusowych wobec niesumiennych Niemiec. Innemi słowy — rezultat konferencyi w Cannes streszcza się 1. w zachwianiu systemem odszkodowań niemieckich — na szkodę Francyi i 2. w zakwestyonowaniu francuskiego prawa sankcyi karnych odnośnie do Niemiec.

Winowajcą tych niepowodzeń jest oczywiście Briand ze swą słabością i ustępliwością wobec Lloyd George'a i jego argumentów.

Drugim powodem dymisyi Brianda jest sprawa rosyjska. Jak wiadomo — osią polityki rosyjskiej Francyi była i jest sprawa uznania długów. Dlatego kładła Francya jako „conditio sine qua non" uznania sowietów, rewindykacyę swych wierzytelności, starając się nadto przeforsować ten postulat u innych państw europejskich. Tymczasem sposób, w jaki traktuje uznanie sowietów rezolucya w Cannes, nie daje Francyi dostatecznej gwarancyi.

W następstwie tych niepowodzeń Briand ustąpił.

Inna rzecz, czy niepowodzenia te są istotne. Może właśnie Briand dostosował się tylko do konieczności, ponosząc przy tym odwrocie minimum szkody, a prawdziwe przesunięcie, decydujące o jego upadku, nastąpiło nie w Cannes, lecz w Paryżu.

Takby się przynajmniej zdawało. Powszechnie zwraca się uwagę na nagły, nacyonalistyczny kurs polityki francuskiej. W przeświadczeniu o bezprzedmiotowości taktyki ustępstw wkracza się na drogę bezkompromisowego utrzymania w mocy wszelkich postanowień reparacyjnych z ich zaostrzeniami, sankcyami itd.

„N. Fr. Presse" uważa kurs ten za symptom zupełnie naturalny. Wszak inicyuje go Izba, pochodząca z wyborów dokonanych bez pośrednio po zakończeniu wojny, jeszcze pod przemożnym wpływem Clemenceau.

Gdyby tak było, następcą Brianda mógłby być jedynie Poincare, twardy człowiek, trzeci obok Focha i Clemenceau twórca i symbol Francyi zwycięskiej.

PRASA WARSZAWSKA O USTĄPIENIU BRIANDA.

Warszawa, 14. stycznia.

(Telef.) (m) Prasa warszawska omawiając **ustąpienie gabinetu Brianda jednomyślnie uważa to za nieszczęście europejskie.** Na razie zdołały się wypowiedzieć tylko niektóre dzienniki.

„Kuryer Poranny" z dymisyi Brianda wyprowadza wniosek, że **przymierze angielsko-francuskie się zawaliło. Polska** — pisze „Kuryer" — **jest krajem najbardziej dotkniętym, najbardziej zagrożonym przez zawalenie się przymierza francusko-angielskiego, które było rękojmią jej bytu.** Każdy fałszywy krok może Polskę pchnąć w otchłań wypadków zupełnie nieobliczonych.

„Kuryer Polski" wyraża **niezadowolenie,** że **dopuszczono we Francyi do dymisyi Brianda.**

„Przegląd Wieczorny" uważa, że czynną rolę **w obecnem przesileniu gabinetowem we Francyi odegrali dwaj mężowie stanu tj. Lloyd George i Millerand.** Lloyd George od samego początku urzędowania Brianda zepchnął w tył uprawnione interesa francuskie na korzyść interesów niemieckich. Przesilenie gabinetowe francuskie zaczęło się nie w Izbie deputowanych po powrocie **Brianda do Paryża,** lecz już na kilka dni przedtem, gdy Millerand przesłał Briadowi swe uwagi co do propozycyi angielskich.

„Gazeta Warszawska" w 30 wierszowym artykule wstępnym przypuszcza, że dymisya Brianda jest niewątpliwie wyrazem reakcyi politycznej opinii francuskiej i przeciw terrorowi użytemu do zmuszenia Francyi do ustępstw i zepchnięcia jej na drogę pomysłów i celów polityki angielskiej. **Postawienie Poincare'go** na czele rządów, znamionowałoby zdaniem „Gazety Warszawskiej" **chęć nadania polityce francuskiej wiekszej samodzielności na przyszłość i ścisłego przestrzegania postanowień traktatu wersalskiego.**

„Kuryer Warszawski" w artykule wstępnym p. Gostomskiego stwierdza, że **opinia polska będzie śledziła przebieg obecnych wypadków w Paryżu z największem zainteresowaniem.** W oczach naszych współpraca francusko-angielska stanowiła fundament pokojowego rozwoju stosunków europejskich. Ustępujący gabinet francuski winien zachować w sercach polskich wieczne i trwałe wspomnienie, albowiem bronił praw polskich do G. Śląska i składał dowody pojmowania spraw polskich na wschodzie.

POŻEGNANIE PREMIERA BRIANDA.

Paryż, 13. stycznia.

(AW.) Po przemówieniu prezydenta Izby Pereta zabrał głos Briand, którego mowę często przerywano. Briand zakończył przemówienie swe temi słowy: **„Przybyłem tu ażeby oświadczyć, że w żadnym momencie interesy Francyi nie były zaniedbane. Rzekome zaniedbanie, o którem mówiono jest zwykłem oszczerstwem. Nie widzę w tej Izbie zaufania do mej polityki, którego potrzebę odczuwałem zwłaszcza w Cannes.** Dlatego odchodzę. Jeśli ktoś inny potrafi lepiej odemnie pracować oznajmi to Izbie". Po tych dość nieoczekiwanych słowach Briand opuścił trybunę. Nastąpiła chwila osłupienia, po której posłowie lewicy i część centrum wierna rządowi powstawszy z miejsc urządziła gorącą owacyę Briandowi. — Briand, wraz z członkami gabinetu, omijając miejsca ministeryalne, skierował się ku wyjściu.

Prawica i część centrum wyrażały radość z powodu ustąpienia Brianda. Izba podzieliła się na dwie partye, z których jedna wołała: „Dymisya! dymisya!", druga: „Rozwiązanie! Rozwiązanie!". Wobec ogólnej wrzawy i podniecenia przewodniczący Penet odroczył posiedzenie do 15. bm.

BRIAND NIE STRACIŁ ZAUFANIA IZBY.

Paryż, 13. stycznia.

(PAT) Havas. We czwartek po południu zawiadomił Briand Izbę o swojej dymisyi. Zaznaczyć należy, że zakończenie przemówienia Brianda przyjęte było w Izbie z oznakami sympatyi, stwierdzającemi że premier nie stracił zaufania Izby

DELEGATEM NA KONFERENCYĘ WASZYNGTOŃSKĄ BRIAND POZOSTANIE.

Paryż, 13. stycznia.

(PAT) Jak donosi Matin, Briand zawiadomił telegraficznie ministra Sarraut, że niezależnie od dymisyi gabinetu pozostanie on na stanowisku przedstawiciela Francyi na konferencyę waszyngtońską

TELEGRAM DO L. GEORGE'A.

Paryż, 13. stycznia.

(PAT.) Havas. — Briad wystosował do L. George'a do Cannes telegram zawiadamiający, że wniósł prośbę o dymisyę i nie może powrócić do Cannes

PREZYDENTEM SENATU FRANCUSKIEGO BOURGEOIS.

Warszawa, 14. stycznia.

(Telef.) (m) Z Paryża telegrafują, że senat francuski na specjalnem posiedzeniu wybrał prezydentem **p. Leona Bourgeoisa**

SKIRMUNT WYJEŻDŻA DO PARYŻA.

Warszawa, 13. stycznia.

(AW.) „K. Warsz." podaje, że planowany wyjazd min. Skirmunta do Paryża stoi w związku z ostatniem przesileniem gabinetowem we Francyi.

POSEŁ ZAMOYSKI WYJECHAŁ DO PARYŻA.

Warszawa, 14. stycznia.

(Telef.) (m) Wczoraj wyjechał do Paryża hr. Maurycy Zamoyski. Wyjazd jego stoi w związku z przesileniem gabinetowem w Paryżu. Wskutek nagłego wyjazdu z Warszawy odpadła także podróż hr. Zamoyskiego do Wilna

DYMISYA BRIANDA FAKTEM NIEOCZEKIWANYM.

Paryż, 13. stycznia.

(PAT) Havas. Prasa omawiając kryzis ministeryalny, podkreśla, że dymisya Brianda była dla całej Francyi faktem nieoczekiwanym

Niemcy zagrożone cofnięciem moratoryum

o ile nie wypełnią uchwał nowzjętych w Cannes

Warszawa, 14. stycznia.

(Telef.) (m) Na ostatniem posiedzeniu Rady Najwyższej zawiadomiono delegatów niemieckich **że o ile Niemcy nie wykonają swoich zobowiązań w ramach ustalonych podczas ostatniej narady w Cannes, zostanie cofnięto moratoryum finansowe, oraz zostanie zarządzone obliczenie odsetek od niemieckich długów wojennych.**

CO MÓWIĄ W ROSYI O KOFERENCYI GENUEŃSKIEJ?

Warszawa, 14. stycznia.

(Telef.) (m) Prasa sowiecka, jaką tu wczoraj otrzymano, nie poinformowana jeszcze o dymisyi Brianda, domaga się, by państwa mające uczestniczyć w konferencyi w Genui były jeszcze przed rozpoczęciem konferencyi poinformowane szcze-

gółowo o porządku dziennym obrad. Zdaniem pism sowieckich zwołanie konferencyi do Genui oznacza zniszczenie traktatu wersalskiego. Odbudowa Rosyi jest niemożliwą bez udzielenia jej na ten cel odpowiednich kredytów.

Ustąpienie min. Skirmunta możliwe.

Powodem stanowisko Sejmu wobec ugody polsko-czeskiej,

Warszawa, 14. stycznia.

(Telef.) (m) Via Praga nadeszła tu wiadomość, że koła polityczne praskie uważają **ustąpienie ministra Skirmunta za aktualne.** Przyczyną dymisyi Skirmunta będzie rzekomo negatywne **stanowisko sejmu warszawskiego wobec ugody polsko - czeskiej.**

Połączenie Wileńszczyzny z Polską może nastąpić tylko na podstawie autonomii.

Forma autonomii wileńsk. nie przesądza formy autonomii wsch.-galic.

Oświadczył to min. Skirmunt na Konferencyi komisyi spraw zagr.

Warszawa, 14. stycznia.

(Telef.) (m) Zapowiadane od kilku dni przez niektóre niecierpliwe dzienniki lwowskie posiedzenie komisyi spraw zagranicznych odbyło się dopiero w dniu dzisiejszym. Na posiedzenie przybył minister spraw zagranicznych Skirmunt, by przedłożyć sprawozdanie o obecnym stanie sprawy wileńskiej.

Minister **Skirmunt** stwierdził na wstępie,

że rezultat wyborów w Wileńszczyźnie można uznać za pomyślny,

gdyż bardzo znaczny był udział wyborców w głosowaniu. Udział ten dochodził przeciętnie do 65 prc. uprawnionych do głosowania. Nie ma również zażaleń przeciwko aktowi wyborczemu co daje nadzieję, iż nie pojawią się opinie, podające w wątpliwość odzwierciedlenie się kraju w samym sejmie. *Mowca przytoczył* **noty Brianda**, przesłane rządowi polskiemu za pośrednictwem posła francuskiego w Warszawie p. Panafieu oraz rozmowy prowadzone **przez siebie z posłem angielskim w Warszawie p. Mac Millerem.**

Życzeniem rządu francuskiego jest, aby sprawy wileńskiej nie stawiano na platformie aneksyjnej.

Obecnie jednak wszelkie wątpliwości, jakieby zagranica mogła mieć co do stanowiska **ludności** obcoplemiennej w Wileńszczyźnie nie mają uzasadnienia, okazało się bowiem, **że wola ludności Wileńszczyzny idzie w tym kierunku, jak to właśnie przewidział rząd polski w Warszawie. Rozstrzygnięcie sprawy wileńskiej musi być dokonane w ten sposób, aby nie uniemożliwiło i nie przeszkadzało w przyszłości porozumieniu z Kownem i aby nie stanowiło kamienia obrazy dla rządu kowieńskiego.** Minister Skirmunt a wraz z nim cały gabinet **stoi** na stanowisku, że

połączenie Wileńszczyzny z Polską może nastąpić na podstawie autonomii.

Sejm wileński w tym celu wybierze delegacyę dla ustalenia zasad połączenia. Dotąd jednak rząd nie opracował konkretnego projektu takiej autonomii.

Nad tem przemówieniem p. Skirmunta wywiązała się

obszerna dyskusya.

P. De Rosset (mieszczanin) uważa za konieczne przedstawienie szczegółowego planu działania.

P. Rudziński (Z. L. N.) życzy sobie **wcielenia** nie oglądając się na zagranicę.

Podobne mniej więcej stanowisko zajęli i inni posłowie Z. L. N.

Pp. Zmitrowicz (grupa Dubanowicza) i **Maryan Seyda** (Z. L. N.) oświadczają się za **wcieleniem.**

P. Niedziałkowski (PPS) popiera stanowisko p. Rosseta dodając, iż ustalenie planu działania w pewnej mierze **zależne jest od decyzyi sejmu wileńskiego.**

P. Czerniewski (Ch. D.) w dłuższem przemówieniu tłumaczy, **że nie należy się wcale liczyć z naciskiem zagranicy** wobec istnienia takiego **atutu, jakim** jest zwycięstwo opinii naszej przy wyborach w Wileńszczyźnie.

P. Skirmunt zakomunikował następnie, że rząd wydał polecenie, aby ministerstwo spraw wewnętrznych opracowało statut autonomii województw ziemi wileńskiej. *Mowca* zaznaczył, że

nie istnieje związek między formą autonomii, która łączyć będzie Wileńszczyznę z Polską a formą autonomii, jaka łączyć będzie Polskę z Galicyą wschodnią.

Na razie pocieszającym jest fakt, że Liga Narodów spór polsko-litewski w sprawie Wileńszczyzny zupełnie usunęła z porządku dziennego i programu swoich prac, w następstwie czego mają być powołani w tej sprawie członkowie komisyi Ligi Narodów z pułk. Chardigny'm na czele.

P. Dubanowicz wyobraża sobie załatwienie sprawy wileńskiej w ten sposób, że po **wypowiedzeniu się Sejmu (naturalnie za wcieleniem) rząd wyśle tam swego komisarza.** W dalszym ciągu swego przemówienia p. Dubanowicz polemizował z wywodami p. Niedziałkowskiego w sprawie zakresu władzy Sejmu wileńskiego.

P. Dąbski: Konstrukcya administracyjna Wileńszczyzny musi się liczyć z ogólnem położeniem politycznem. Geograficzne położenie Wileńszczyzny wpływa na międzynarodowe położenie problematu. Rząd powinien przygotować jak najbardziej konkretny program.

P. Stan. Grabski: Dla mnie w sprawie wileńskiej istnieje **tylko jeden czynnik, a to wypowiedzenie się woli ludności.**

P. Skulski: Zgadzam się w zasadzie na to stanowisko, **że porozumienie się z Kownem jest rzeczą konieczną.** Sejm wileński jest upoważniony do udzielania mandatu Polsce w sprawie wcielenia. Na tem rola Wilna się skończy. Z Kownem może mówić tylko Warszawa.

P. Maciejewicz: Autonomia Wileńszczyzny może tylko przynieść korzyść ludności wileńskiej. Ludność Wileńszczyzny nie chce odrębności chcieliby jej tylko innoplemieńcy.

P. Lutosławski: Jeżeli idzie o **wpływy zagraniczne**, trzeba zagranicy wyjaśnić, że w sprawie **wileńskiej toczy się walka z Berlinem i międzynarodowem żydowstwem.** Te czynniki pchają do federacyi. Z obecnej ilości posłów wileńskich należy wydelegować pewną część dla reprezentowania Wileńszczyzny w Sejmie warszawskim.

Przemówieniem **Skirmunta**, że

rząd zajmuje się zamorządem Wileńszczyzny

zakończono na razie dyskusyę wileńską.

Liga Nar. likwiduje swoją współpracę w sporze polsko-lit.

Odwołanie komisyi kontrolnej. — Zniesienie strefy neutralnej. — Zastrzeżenia odnośnie do Polski i Litwy.

Genewa, 13. stycznia.

(PAT.) Dziś odbyło się ostatnie publiczne posiedzenie Rady Ligi Narodów w sprawie sporu polsko-litewskiego. Delegacya litewska przedstawiła obszerny memoryał. Rada Ligi przeszła nad memoryałem litewskim do porządku dziennego, poczem uchwaliła jednomyślnie następujące rezolucye: 1) Rada Ligi stwierdza, że **procedura w sprawie polsko-litewskiej przed Ligą Narodów została zakończona;** 2) Uchwala ostatecznie **odwołać komisyę kontrolną** najdalej w ciągu miesiąca; 3) Przyjmuje do **wiadomości zapewnienia obu stron o pokojowych intencyach ich rządów.** W razie gdyby nie doszło do podjęcia stosunków dyplomatycznych i konsularnych między Polską a Litwą, zaleca Rada powierzyć opiekę wzajemnych spraw bieżących zaprzyjaźnionemu państwu. 4) Rada Ligi postanawia znieść strefę neutralną, z zastrzeżeniem, że obustronne prawa terytoryalne będą przez strony uszanowane. 5) Nie wspominając zupełnie o sejmie litewskim, **ograniczyła się** Rada Ligi jedynie do ogólnikowej uwagi, że nie mogłaby uznać jednostronnego załatwienia sporu **wychodzącego poza ramy jej zaleceń.** 6) Rada Ligi stwierdza **obowiązek Litwy Kowieńskiej zaciągnięcia zobowiązania w sprawie ochrony mniejszości narodowych** zgodnie z traktatem o mniejszościach, ponieważ Rada Ligi **ma obowiązek** interesowania się losem mniejszości w Polsce i na Litwie. Rada spodziewa się, że w wypadkach gdy uzna to za konieczne, obie strony pozwolą jej wysłać przedstawicieli dla zasięgnięcia niezbędnych informacyi na miejscu.

Rokowania śląskie zostaną zakończone 19 bm.

26 bm. nastąpi rozwiązanie komisyi w Genewie.

Katowice, 13. stycznia.

(AW) **Rokowania** gospodarcze są już na **ukończeniu** w przeważnej części podkomisyi.

Katowice, 13. stycznia.

(PAT) We środę p. Calonder zaprosił do siebie panów min. Olszowskiego i Schiffera. Stwierdzono, że mniej więcej około 19. b. m. prace wszystkich podkomisyj zostaną ukończone. Projektowane jest, aby pełnomocnicy zjechali się 26. bm. w Genewie, gdzie ostatecznie rozwiązaną będzie sprawa komisyi mięszanej i trybunału rozjemczego.

Ustawie o daninie grozi zaprzepaszczenie.

Stronnictwa chcą załatwiać partyjne porachunki z rządem

Warszawa, 14. stycznia.

(Telef.) (m) **Opinia** publiczna całego państwa ma znowu wszelką podstawę do wyrażenia niepokoju z powodu zygzaków niepoczytalnych, jakimi chadza polityka dzisiejszego sejmu. Tym razem idzie o **daninę państwową,** której mimo ogłoszenia w „Dzienniku Ustaw“ oraz urzędowym „Monitorze polskim“ **grozi zupełne zaprzepaszczenie,**

Jak się okazuje ze sprawozdania, które podaje Wasz korespondent osobno — **narodowa demokracya** poparta przez część posłów chłopskich, rozmaitych ugrupowań, **przeprowadziła uchwałę, godzącą w realizacyę daniny.** Stało się to z inicyatywy p. Wierzbickiego (ZLN.) popartego przez **pp. Adama** (ZLN.); Woźnickiego (Wyzwolenie) i **Kowalczuka** (Piast).

Obecny na posiedzeniu komisyi skarbowej ...

budżetowej wiceminister Markowski, oświadczył wręcz, że taka uchwała, zaakceptowana przez sejm zmusiłaby go do ustąpienia, minister zaś Michalski otrzymawszy telefoniczną relacyę o wyniku głosowania na komisyi odpowiedział dosłownie: „To inny rząd może przeprowadzić, ja tego nie wykonam“.

Dopiero w godzinach popołudniowych p. Wojdaliński zoryentował się, że załatwianie rachunków z gabinetem, albo z poszczególnym, niesympatycznym komuś ministrem nie śmie być przeprowadzane kosztem najżywotniejszych interesów państwa. Jaki rezultat ta akcya wyda, trudno na razie przewidzieć, nie ulega jednak wątpliwości, że **podobne zabawy aranżowane przy ul. Wiejskiej winny się spotkać z jak najenergiczniejszym protestem całego społeczeństwa.**

Warszawa, 14. stycznia.

(Telef.) (m) Komisya skarbowo - budżetowa obradowała wczoraj nad projektem ustawy o zmianie niektórych postanowień ustawy o tymczasowym poborze podatku dochodowego. Podczas obszernej dyskusyi wyjaśniono, że **wymiar podatku dochodowego na podstawie ustawy z 20. maja w wielu wypadkach był niesłuszny i zupełnie niesprawiedliwie obciążał ludność.** W rezultacie **zaproponowano zniesienie całkowite ustawy z dnia 20. maja o poborze podatku dochodowego i wstrzymanie egzekucyi.**

Pp. Wierzbicki i Woźnicki postawili wniosek, aby do projektu nowej ustawy wstawiono ustęp zalecający wliczenie całkowitej sumy pobranego podatku dochodowego, ściągniętego na podstawie ustawy z 20. maja, na poczet daniny i podatku dochodowego, który zostanie następnie normalnie wymierzony.

Wiceminister skarbu p. Markowski oświadczył na to, że rząd na takie stanowisko zgodzić się nie może, a w szczególności zgodzić się nie może na zaliczenie ściągniętego podatku dochodowego na poczet daniny, a to ze względu na to, że cała kasowość państwowa oraz spodziewane wpływy w roku 1922 musiałyby być poddane szczegółowej rewizyi i uledz daleko idącym zmianom.

Mimo to na wniosek p. Wierzbickiego przystąpiono do głosowania nad tym projektem ustawy w drugiem czytaniu. Projekt ten z poprawką **p. Kowalczuka** (Piast) domagającą się zwrotu pobranych sum po pokryciu daniny państwowej i to w przeciągu miesiąca, **został przyjęty znaczną większością głosów.** Do trzeciego czytania ustawy komisya skarbowo-budżetowa przystąpi na jednem z najbliższych posiedzeń.

Wiceminister skarbu Markowski oświadczył, **że ministerstwo skarbu wyda telegraficzne polecenie wstrzymania egzekucyi sum podatku dochodowego dotychczas jeszcze nie ściągniętych,** jednocześnie jednak zaznaczył ponownie, że ministerstwo skarbu nie może zgodzić się na propozycyę pp. Wierzbickiego i Woźnickiego o zaliczenie pobranych na podstawie ustawy z dnia 20. maja sum podatku dochodowego na poczet daniny państwowej.

Należy zwrócić uwagę, że **większość, która zajęła antyrządowe stanowisko i poniekąd dążyła pośrednio do unicestwienia całej ustawy o daninie wynosiła 14 głosów, mniejszość zaś składała się z 9 posłów.** W mniejszości znaleźli się posłowie PPS., KPK., Stapińczycy, Ch. D. i poseł piastowy Kędzior. NZL. częściowo wstrzymało się od głosowania. Za wnioskiem głosowali posłowie ZLN., grupy Dubanowicza, część Piastowców, część NZL., Wyzwolenie, NPR. i grupa Matakiewicza.

UŁATWIENIA PRZY ŚCIĄGANIU DANINY OPRACOWYWANE.

Warszawa, 14. stycznia.

(Telef.) (m) Ministerstwo skarbu **opracowuje w dalszym ciągu szereg ułatwień przy obecnem ściąganiu danin.** Idzie o to, aby z jednej strony kasa państwa otrzymała jak największą pomoc ze strony społeczeństwa, z drugiej zaś, aby społeczeństwu ułatwić sepłnienie jego obowiązku.

PROGRESYA BĘDZIE STOSOWANA W CAŁEM PAŃSTWIE.

Warszawa, 14. stycznia.

(Telef.) (m) Minister skarbu Michalski przesłał w swoim czasie marszałkowi Trąmpczyńskiemu pismo, w którem zapytuje, jak należy autorytatywnie interpretować uchwałę sejmową w sprawie daniny dotyczącą progresyi. Marszałek Sejmu przekazał to pismo komisyi skarbowo-budżetowej. Jednakże przedstawiciel skarbu pismo to p. Michalskiego w dniu wczorajszym wycofał, albowiem Rada ministrów stanęła na stanowisku, że uchwałę Sejmu należy w ten sposób interpretować, iż **progresyę należy stosować nietylko do powiatów zniszczonych, lecz do całego państwa.**

WNIOSEK NAGŁY W SPRAWIE WSTRZYMANIA KREDYTÓW NA ODBUDOWĘ KRAJU.

Warszawa, 14. stycznia.

(Telef.) (m) Wczoraj do laski marszałkowskiej wpłynął wniosek nagły p. Bryła i tow. (P. S. L.) w sprawie wstrzymania przez ministerstwo skarbu kredytów na odbudowę. We wniosku nagłym zarzucono ministrowi Michalskiemu, że wbrew oświadczeniu, złożonemu na posiedzeniu komisyi odbudowy kraju, wysłał dnia 28 z. m. do ministerstwa robót publicznych pismo z zawiadomieniem, że ministerstwo skarbu w prowizorycznym preliminarzu na odbudowę skreśla odnośne kredyty.

INTERPELACYA PIASTOWCÓW SKIEROWANA PRZECIW WOJEWOD. GRABOWSKIEMU.

Warszawa, 14. stycznia.

(Telef.) (m) Do laski marszałkowskiej wpłynęła wczoraj **interpelacya Piastowców, skierowana przeciw wojewodzie lwowskiemu p. Grabowskiemu,** któremu interpelanci zarzucają antykonstytucyjną działalność z powodu żądań starostów województwa lwowskiego okazujących wrogie stanowisko wobec powiatowych organizacyi P. S. L.

OSTATECZNA LIKWIDACYA URZĘDU PRZYWOZU I WYWOZU ZARZĄDZONA.

Warszawa, 13. stycznia.

(AW) Na ostatniem posiedzeniu komisyi skarbowo-budżetowej min. Michalski oświadczył, że **wydał już zarządzenie ostatecznej likwidacyi głównego urzędu wywozu i przywozu.**

Z KOMISYI KOMUNIKACYJNEJ.

Warszawa, 14. stycznia.

(Telef.) (m) Na odbytem wczoraj posiedzeniu komisyi komunikacyjnej minister kolei Sikorski zdał sprawę z niedomagań ruchu kolejowego i zarządzeń zmierzających do uzdrowienia ruchu i administracyi kolejowej. Komisya przyjęła to sprawozdanie do wiadomości.

Tydzień pomocy dla Sybiraków.

Sejmowy Komitet zarządził zbiórkę w całem państwie. — Urządzeniem Tygodnia zajmie się Czerwony Krzyż. — Wszystkie towarzystwa i całe społeczeństwo muszą dopomódz.

—o—

Lwów, 14. stycznia.

(mg) Sejmowy Komitet pomocy dla repatryantów, na którego czele stoi marsz. Trąmpczyński, postanowił wezwać wszystkie miasta Rzeczypospolitej do urządzenia w tygodniu od 29 stycznia do 5 lutego zbiórki na rzecz powracających do Polski Sybiraków i uchodźców z Rosyi. We Lwowie zajmie się organizacyą tej zbiórki miejscowy oddział Czerwonego Krzyża, w porozumieniu z Komitetem obywatelskim dla uchodźców i innemi towarzystwami, które zechcą pomódz w tej akcyi.

Na odbytem wczoraj posiedzeniu zarządu Czerwonego Krzyża omawiano sposób urządzenia Tygodnia zbiórki na ten cel i postanowiono zaprosić na piątek 20 bm. o godz. 6-tej szersze grono obywatelskie do sali ratuszowej w celu ułożenia programu i szczegółów zbiórki. Projektowane są zbiórki po ulicach, w lokalach publicznych i sklepach, postanowiono też uprosić dyrekcyę M. K. E. o pozwolenie umieszczenia odezw i zbierania datków w tramwajach. Komitet zwróci się do wojskowości z prośbą o urządzenie składek w koszarach i uprosi młodzież akademicką i towarzystwa humanitarne o pomoc w zbiórce.

Następne posiedzenie zarządu Czerw. Krzyża w tej sprawie odbędzie się we wtorek o godz. 5-tej w lokalu przy ul. Bielowskiego 6.

Nie wątpimy, że całe społeczeństwo lwowskie, które tak żywo współczuje niedoli repatryantów, pośpieszy chętnie z datkami, a wszystkie organizacye społeczne nie uchylą się przed udzieleniem pomocy w urządzeniu tej akcyi, gdyż od tego zależy jej powodzenie.

NADESŁANE.

NADESŁANE.

NEKROLOGIA.

†

NABOŻEŃSTWO ŻAŁOBNE

za spokój duszy ś. p.

JÓZEFA GELEWSKIEGO

właściciela dóbr ziemskich,

w pierwszą rocznicę śmierci odb dzie się w poniedziałek dnia 16. stycznia 1922 r. 1572

w Kościele Archikatedralnym

o godz. 10 rano, na które zaprasza krewnych i znajomych

RODZINA.

†

Nabożeństwo żałobne

za duszę ś. p.

Róży Tothowej

odbędzie się w poniedziałek d. 16. stycznia 1922 o godz. 12-tej w południe 153[illegible]

w Bazylice Archikatedralnej

KRONIKA.

REPERTUAR TEATRÓW MIEJSKICH.

Teatr Wielki.

W sobotę 14 stycznia o godz. 3 „Dziady“ sceny dramat. w 6 odsłonach A. Mickiewicza.

W sobotę 14 stycznia o godz. 7.30 „Kobieta która zabiła“ sztuka w 5 akt. Garriksa.

W niedzielę 15 stycznia o g. 3.30 „Betleem polskie“ jasełka w 3 aktach Rydla.

Teatr Mały.

W sobotę 14 stycznia o g. 7.30 „Niną“ dramat w 3 aktach L. Kampfa.

Teatr Nowości.

W sobotę 14 stycznia o godz. 7.30 „Ostatni walc“ operetka w 3 akt. O. Straussa.

Repertuar lwowskiej „Bagateli“:

1) Dział koncertowy z udziałem pp. Kirsanowej, Noskowskiej, Halnickiej, pp. Rentgena, koncertmistrza Wolskiego, Kamińskiego, A. Fortunato i in. 2) „Gdzie spodnie?“, wesoła farsa w 1 akcie. 3) „Syn na poczekaniu“, operetka w 1 akcie z teatru „Orfeum“, Budapeszt. 4) ? — balet w 1 akcie z udziałem pp. N. Kirsanowej, A. Fortunato i P. Wolskiego. Nowe dekoracye K. Kostynowicza.

Teatr literacko-artystyczny „Ul“:

Program od 2 stycznia 1922: 1) Część koncertowa pp. Bronowski, Berońskí, Michałowski, Mirski, Saraczyńska, Sławzki, Zamorska i in. 2) Prof. Baleński z partnerką. 3) Szopka: rewja aktualna z prologiem pióra W. Raorta.

—o—

Biuro Koncertowe M. Tuerka:

Wtorek 17. stycznia: II. Wieczór pieśni St. Korwin-Szymanowskiej. 4521

—o—

Lwów, 14. stycznia.

(AW) **Urzędnicy państwowi u premiera.** Premier Ponikowski przyjął 13. bm. delegacye urzędników państwowych, która złożyła memoryał, dotyczący postulatów urzędniczych. Premier obiecał dać za tydzień konkretną odpowiedź.

KOMUNIKAT.

—o—

Konsulat Republiki Czeskosłowackiej we Lwowie pozwala sobie zakomunikować, że wszystkim osobom odwiedzającym IV Targ Praski, który będzie się odbywać od 12. do 19 marca 1922, będą udzielane wizowe ulgi mianowicie obywatelom polskim, austryackim, węgierskim, rumuńskim, bułgarskim i greckim o ile ci posiadają w odnośnych państwach stałe miejsce pobytu, zniżka 75 proc., zaś osobom odwiedzającym z innych państw 25 proc. za okazaniem legitymacyi targowej. 4518

Konsul: F. Stilip.

Konsulat Republiki Czeskosłowackiej prosi obywateli czeskosłowackich, w ich własnym interesie, o podanie swego adresu, kartą koresp. dla registracyi obywateli czeskosłowackich w okręgu Konsulatu. W odpowiedzi uprasza się podać imię, nazwisko, datę urodzenia oraz ścisły adres.

Konsul: F. Stilip. 4517

EKONOMISTA.

—o—

Kursa giełdy lwowskiej.

Lwów, 13. stycznia.

Waluta markowa.

Akcye bankowe za sztukę łącznie z kuponem bieżącym.

	Wart. nomin. kor.	Ostat. dywid. kor.	Płaca	Żądają	Transakcja
Bank akc. związkowy I. do VI. em.	280	44·80	700·—	—·—	—·—
Bank dyskontowy	280	—	550·—	—·—	—·—
Bank handlowy	1000	200	3600·—	—·—	—·—
Bank hipoteczny galic.	280	30	900·—	—·—	—·—
Bank hipot. ziemski	280	28·—	400·—	—·—	—·—
Bank Małopolski	280	35·—	750·—	—	—·—
Bank powszech. kredyt.	140	7·—	400·—	—·—	—·—
Bank przemysłowy	280	28·—	650·—	—·—	—·—
Bank ziemski kred. galic.	280	35·—	600·—	—·—	—·—

Akcye Towarz. handlowych i przemysłowych.

Tow. akc. brow. lwow.	500	100	17000·—	—·—	—·—
Tow. akc. Chodorów	140	—	3025·—	3125·—	3075·—
Tow. akc. fabr. kart	140	42	14 0·—	1550·—	1500·—
„Ćmielów“ fabr. porcel.	1000	—	3850·—	—·—	—·—
Fabr. cementu „Portland Szczakowa“	140	28	—·—	—·—	—·—
Tow. akc. „Galicya“	490	300	15000·—	—·—	—·—
Tow. akc. Gafota	140	22·50	1950·—	—·—	—·—
Tow. akc. Góska	140	15·40	7200·—	—·—	—·—
„Oikos“, zakł. prz. drz.	1000	—	5100·—	5250·—	5175·—
Warsz. Ska akc. budowy „Parowozów“ I.-II. em.	500	60	1375·—	—·—	—·—
„Patria“ fabr. papieros.	1000	300	4700·	—·—	—·—
Pezet	500	—	1000·—	—·—	—·—
„Pocisk“ Zakł. amunic.	350	09	850·—	900·—	875·—
Polski Głob	500	100·—	1125·—	—·—	—·—
Polska nafta	500	75	1750·—	—·—	—·—
Polskie Tow. handlowe	140	21	650·—	—·—	—·—
Tow. akc. Rakszawa	140	55	3200·—	3300·—	3250·—
Zakłady elektr. „Siersza“	140	5·60	1400·—	—·—	—·—
Gal. Zakł. górn. Siersza	140	—	7100·—	—·—	—·—
„Tepege“	700	140·—	5300·—	—·—	—·—
Tow. akc. Zieleniewski	140	42·—	5700·—	—·—	—·—
„Żegluga Polska“	140	23·—	450·—	—·—	—·—

Listy zastawne za sto marek (bez kuponu bieżącego)

Banku Małopolskiego 4 i pół prc.	104·50	106·50	—·—
Banku hip. gal. 4 i pół prc.	105·50	107·50	—·—
Bank hip. gal. 4 prc.	100·—	102·—	—·—
Bank hip. ziemsk. 4 i pół prc.	90·—	101·—	—·—
Polski bank kr. 4 i pół prc.	106·—	109·—	—·—
Polski bank kr. 4 prc.	99·—	101·—	—·—
Tow. kred. gal. ziem. 4 i pół prc.	107·—	109·—	—·—
Tow. kred. gal. ziem. 4 prc.	102·—	104·—	—·—
Bank kred. ziem. 4 i pół prc.	99·—	101·—	—·—

Obligi za 100 marek (bez kuponu bież.)

Komun. Banku kraj. 4 i pół prc.	100·—	102·—	—·—
Komun. Banku kraj. 4 prc.	83·50	90·50	—·—
Koleje lokal. Banku kraj. 4 prc.	88·—	90·—	—·—
Pożyczka kraj. galic. z r. 1893, 4 prc.	83·—	90·—	—·—
Pożyczka kraj. galic. z r. 1904, 4 prc.	83·—	90·—	—·—
Pożyczka kraj. galic. z r. 1905, 4 prc.	83·—	90·—	—·—
Poż. kraj. gal. z r. 1903 4 prc. (szkoln)	83·—	90·—	—·—
Poż. kraj. z r. 1913 4 i pół prc.	91·—	93·—	—·—
Poż. kraj. z r. 1914 4 i pół prc.	97·—	99·—	—·—
Pożyczki m. Lwowa z r. 1896 4 proc.	83·—	90·—	—·—
Pożyczki m. Lwowa z r. 1903 4 proc.	83·—	90·—	—·—
Pożyczki m. Lwowa z r. 1911 4 proc.	83·—	90·—	—·—

V. Waluty.

Ruble carskie po 100 rb.	250·—	400·—	—·—
„ „ po 500 rb.	180·—	220·—	—·—
„ „ drobne	100·—	120·—	—·—
„ dumskie po 1000 rb.	30·—	50·—	—·—
„ „ po 250	20·—	40·—	—·—
„ „ kierenki (po 40 i 20)	—·10	—·15	—·—
Karbowańce po 1000	3·—	5·—	—·—
Grzywny po 500 i wyżej	6·—	10·—	—·—
1 frank francuski	224·—	234·—	—·—
1 frank szwajcarski	540·—	580·—	—·—
1 L. Sterling	11600·—	12100·—	—·—
1 dolar amerykański	2750·—	2850·—	—·—
1 dolar kanadyjski	2450·—	2500·—	—·—
Marki niemieckie (po 1000)	15·—	16·—	—·—
„ „ (po 100)	14·—	15·—	—·—
„ „ (drobne)	13·—	14·—	—·—
Lei rumuńskie po 500	19·—	22·—	—·—
„ „ drobne	17·—	20·—	—·—
Liry włoskie	125·—	135·—	—·—
Czeskie korony	44·—	46·—	—·—
Korony austr. niem. stemplowane	—·33	—·44	—·—
Korony węgierskie	4·50	5·50	—·—
Franki belgijskie	214·—	224·—	—·—
Korony szwedzkie	675·—	710·—	—·—
Korony duńskie	545·—	585·—	—·—
Korony norweskie	400·—	450·—	—·—
Marki fińskie	45·—	50·—	—·—
Floreny holenderskie	975·—	1075·—	—·—

VI. Dewizy.

Na Londyn	11600·—	12100·—	—·—
„ Paryż	227·—	237·—	—·—
„ Zurych	540·—	580·—	—·—
„ Pragę	45·50	47·50	46·50
„ Budapeszt	4·50	5·50	—·—
„ Wiedeń	—·40	—·46	—·43
„ Berlin	15·50	16·50	16·20
„ Zagrzeb	9·—	11·—	—·—
„ Belgrad	35·—	45·—	40·—
„ Nowy Jork	2750·—	2850·—	—·—
„ Medyolan	125·—	135·—	—·—
„ Bukareszt	20·—	22·—	21·75

„ Bruksela	212·—	222·—	218·—
„ Kopenhaga	545·—	585·—	—·—
„ Finlandya	45·—	50·—	—·—
„ Holandya	975·—	1075·—	—·—
„ Szwecya	675·—	710·—	—·—
„ Norwegja	400·—	450·—	—·—

VII. Rata bankowa.

Stopa eskontowa K. P. P. K. 7%.

WIADOMOŚCI GIEŁDOWE.

Lwów, 13. stycznia.

Ruch na giełdzie średni przy kursach utrzymanych.

Chodorów ustalił się przy kursie 3075. Olkosy (pisane) oferowano po 4900 za efektywne płacono 5175 do 5200. Karpality kupowano po 1500, Pociski po 875.

Rakszawa przy małej podaży silna. Żądano 3358, płacono 3250.

W dewizach duże obroty.

Wiedeń 43 i jedna czwarta, Berlin bardzo słaby, zamknięto po 15.90, za Bukareszt płacono 3175, za Brukselę 218.

Dolary bardzo silne i poszukiwane.

Tendencya: dla dolarów silna, dla marek niemieckich słaba.

Z WCZORAJSZEJ POPOŁUDNIOWEJ GIEŁDY NIEOFICYALNEJ.

Lwów, 14. stycznia.

Tendencya chwiejna. O godzinie drugiej zaznaczyła się na dolary i ruble carskie zwyżka. Obrót średni. Dolary amerykańskie 2840 do 2850, jedynki i dwójki 2740—2750, kanadyjskie 2620—2625, jedynki i dwójki 2500—2520, marki niemieckie 16—16.10, setki 15.20—15.50, drobne 15—15.10, leje 21.50—22, drobne 20.50 do 21, korony czeskie 48—50, drobne 47—48, austryackie tysiączki 1200—1300, setki 110 do 120, 50 kor. 50—60, 20 kor. 20—22, 10 kor. 9 do 12, jedynki i dwójki 70 do 80, ruble pięciosetki 2.10—2.30, setki 3—6, 25 rb. 1.80—2, 10 rb. 1.50—1.70, reszta drobnych od 0.90—1.30, dumskie tys. 35—45, a 250 rb. 20—30, karbowańce 2.80—3, hrywny 6—8.50, franki franc. 225—230, funty szterlingi 12000—12200, franki szwajcarskie 550—600.

Złoto: 20 kor. 11700—11800, franki franc. 11000—11100, 20 mark. 11700—11800, funty szterlingi 11350—11400, 10 rb. 14700—15000, dolary 2700—2720.

Srebro: korony austr. 185—195, floreny 460—500, ruble 760—780, kopiejki 3.30—3.50, dolary ameryk. 2600—2650, połówki i ćwiartki 2400—2420, kanadyjskie 2250—2300, drobne 2100—2120, leje 150—160.

GIEŁDA KRAKOWSKA.

Kraków, 13. stycznia.

(PAT.) Akcye. Transakcye: Akc. Bank Związk. w Warszawie 700; H. Cegielski 1975; Zieleniewski 5700; Trzebinia, maszyny 2300; Górka 6900; Siersza górnicza 8725; Polska Nafta 1750; Trzebinia, tłuszcz, mydło 5800; Chodorów, cukier 3225

Waluty. Transakcye: Dolary Stan. Zjednocz. 2725; Franki francuskie 220; Marki niemiec. 15; Korony austr. 0.41; Korony czechosłowac. 43.50.

Z GIEŁDY WARSZAWSKIEJ.

Warszawa, 14. stycznia.

(Telef.) (m) Na wczorajszem zebraniu giełdowem w dziedzinie walut i dewiz, usposobienie było niezdecydowane. Marki niemieckie uległy osłabieniu. Na rynku papierów dywidendowych obroty się ożywiły, kursa podążały ku zwyżce. Papiery publiczne słabe w małych obrotach.

GIEŁDA WIEDEŃSKA.

Wiedeń, 13. stycznia.

(PAT.) Renta majowa 118; Austr. renta kor. 118; Węgierska renta kor. 2340; Renta lutowa 120; Losy tureckie 30090; Prioritety kol. północ. 18600; Anglobank 16800; Bankverein 8980; Bodenkreditanstalt 10300; Austr. Bank Kredytowy 10800; Bank depozytowy 3750; Länderbank 26700 Merkury 5000; Union Bank 6950; Bank obrotowy 4425; Živnostenska Banka 43150; Kolej północ. 320000; Kolej lwowsko-czern. 22900; Austr. koleje 46500; Kolej południowa 14700; Alpiny 54600; Towarzystwo górniczo-hutnicze 124000; Krupp 33800; Poldihütte 45900; Prager Eisen 126000; Rima 26850; Skoda 51000; Apollo 32800; Fanto 76000; Galic. Karpaty 110000; Zieleniewski 13700; Schodnica 75700; Siersza 21800.

GIEŁDA WIEDEŃSKA.

Wiedeń. 13. stycznia.

(PAT.) Kursa dewiz z 13. stycznia 1922, noc. Amsterdam 2534.50, Zagrzeb 2348, Berlin 3722, Bruksela 52980, Budapeszt 1108.50, Chrystyania 107475, Kopenhaga 138775, Londyn 28990, Medyolan 29440, Nowy Jork 6873, Paryż 55480, Praga 11197, Sofia 4595, Sztokholm 170470, Warszawa 244—246, Zurych 133470, bułgarskie 4895, duńskie 136475, marka niem. 3727, angielskie 28490, francuskie 54980, holenderskie 250950, włoskie 28990, polskie 240.50—242.50, rumuńskie 5370, szwedzkie 169170, szwajcarskie 131975, czeskie 11172, węgierskie 1103.50, jugosłow. 9340.

DEWIZY PRASKIE.

Praga, 13. stycznia.

(PAT.) Berlin 3147 i pół. Warszawa 1.98 do 2.58. Marki niemieckie 31.47 i pół, marki polskie 1.78 do 2.38.

DEWIZY BERLIŃSKIE.

Berlin, 13. stycznia.

(PAT.) Kursa dewiz z 13. stycznia 1922. Dolary 188.10, belgijskie 1468.50, francuskie 1523.25, włoskie 315, polskie 6.55, czeskie 305.50, austr. stempl. 2.95, rumuńskie 143, szwajcarskie 3676.25, Amsterdam 6983, Buenos Aires 6340, Antwerpia 1476, Chrystyania 2987, Kopenhaga 3808.65, Helsingfors 348.65, Włochy 820.15, Londyn 801.65, Nowy Jork 18956, Paryż 1537.45, Szwajcarya 3681.30, Hiszpania 2837.15.

DEWIZY ZURYCHSKIE.

Zurych, 13. stycznia.

(PAT.) Początkowe kursa dewiz z 13. b. m. Berlin 2.60; Holandya 189.9; Nowy Jork 516; Londyn 21.76; Paryż 41.55; Bukareszt 1.60; Warszawa 0.18; Wiedeń 0.17; Austr. stempl. 0.09.

Zurych, 13. stycznia.

(PAT.) Końcowe kursa dewiz z 13. bm. Berlin 2.65; Holandya 189.75; Nowy Jork 516; Londyn 21.75; Paryż 41.55; Miedyolan 22.30; Warszawa 0.18; Wiedeń 0.17; Austryackie stempl. 0.09.

DEWIZY PARYSKIE.

Paryż, 13. stycznia.

(PAT) Zamknięcie giełdy wekslowej z 13. stycznia. Weksle na Niemcy 6 i jedna szesnasta, na Belgię 9587, na Rumunię 10.50, na Amerykę 12.06, na Anglię 51.02 i pół, na Holandyę 444.50, na Włochy 52.25, na Szwajcaryę 234.50 na Hiszpanię 180.50.

DEWIZY LONDYŃSKIE.

Londyn, 13. stycznia.

(PAT.) Dewizy z 12 bm. Weksle na Paryż 5075 i pół; na Belgię 5317 i pół; na Holandyę 1148 i trzy czwarte; na Amerykę 423.50; na Hiszpanię 2832; na Wiedeń 12250; na Bukareszt 522.50.

DEWIZY NOWOJORSKIE.

Nowy Jork, 12. stycznia.

(PAT.) Weksle na Londyn kablem transform. 42287, weksle na Londyn 60-dniowe 419.25, Paryż 815, Berlin 0.53 i jedna czwarta, Madryt 1496, Rzym 433, srebro krajowe 99.62, srebro zagraniczne 65.75.

LWOWSKA GIEŁDA ZBOŻOWO-TOWAROWA.

Lwów, 13. stycznia.

Zebranie liczne. Dużo oferentów zamiejscowych. transakcyi dokonano w życie, kukurudzy krajowej i rumuńskiej.

Duża podaż fasoli, znaczne zapotrzebowanie żyta.

Tendencya w zbożach nie zmieniona.

Urzędowa ceduła.

Lwów, piątek 13. stycznia 1922.

Godzina 12-ta w południe.

Ceny rozumieją się w markach za 100 kg. bez podatku spożywczego, m.

Pszenica: krajowa 74/75 11.000.00 — 11.500.00 Żyto: małopolskie 69/70 7.300.00 — 7.500.00 Jęczmień małopolski brow. 7.300.00 — 7.500.00 Jęczmień małopolski pastewny 6.900.00 — 7.100.00 Owies: małopolski 7.300.00 — 7.500.00 Kukurudza: krajowa 9.200.00—9.300.00 Kukurudza: rumuńska stacya Śniatyn 9.200.00—9.300.00 Ziemniaki: gorzelniane 2.500.00 — 2.600.00 Fasola: biała 10.700.00 — 10.800.00 Fasola: kolorowa 9.300.00—9.500.00 Groch: rolny 8.700.00—8.900.00 Groch: Victoria 10.800.00 —11.000.00 Bobik: 6.700.00—6.900.00 Wyka: 6.000.00—6.200.00 Mieszanka: pastewna w ziarnie 5.200.00—5.500.00 Łubin: 3.400.00—3.600.00 Hreczka: 7.200.00—7.500.00 Mąka: żytnia 70% 11.400.00—11.600.00 Mąka: żytnia 60% 12.500.00 12.800.00 Mąka: pszenna 60% 17.500.00 — 18.000.00 Mąka: pszenna 50% 20.000.00 — 20.500.00 Mąka: pszenna 40% 22.500.00— 23.000.00 Otręb: pszenny 4.200.00—4.400.00 Otręb: żytni 4.000.00—4.200.00 Makuchy: lniany i konopny 8.000.00—8.200.00 Makuchy: rzepakowy 7.700.00—7.900.00 Worki: jutowe wyrobu Stradom Warta Częstochowianka 70 kg. za sztukę 400·— Worki: używane dobre za sztukę 300·—

KRONIKA SPORTOWA.

—o—

Lwów, 14. stycznia.

Lwowski Związek Okręgowy Piłki Nożnej we Lwowie, zawiadamia swych członków, że doroczne Walne Zgromadzenie odbędzie się dnia 15. stycznia b. r. (niedziela) o godz. 9-tej rano, względnie w razie braku kompletu, o godz. 10-tej rano, w Kasynie miejskiem (ul. Akademicka), sala Koła Literackiego.

Tajemnicze zamordowanie żołnierza-konwojenta.

Przeprowadzka mebli. — Konwojent w wagonie. — Morderstwo w drodze. — Rabunek rzeczy. — Śledztwo.

—o—

Lwów, 14. stycznia.

(h) W połowie grudnia ub. r. lekarz kpt. dr. Deberczewski, przenosząc się do Wilna, załadował meble i garderobę swoją do wagonu kolejowego, który pod opieką szer. 29 p. art. pol. Piotra Mikołajczuka, odjechał drogą na Kowel do Wilna. Gdy 28 grudnia pociąg przybył do Wilna i odplombowano ów wagon, znaleziono tam zwłoki zamordowanego Mikołajczuka. Wnętrze wagonu było splądrowane, stwierdzono brak wielu rzeczy. Zbrodniarz po zamordowaniu konwojenta, przebrał się w wagonie w ubranie kpt. Deberczewskiego zostawiając swoje łachmany.

Nie stwierdzono na razie, w którem miejscu dokonano morderstwa i gdzie sprawca się oddalił. Wóz przybył do Wilna zaplombowany prawdopodobnie przez kolejarzy, którzy to w drodze zrobili, widząc w wozie meble. Energiczne śledztwo w tej tajemniczej sprawie prowadzi policya wileńska i lwowska.

Morderstwo rabunkowe.

—o—

Lwów, 14. stycznia.

(h) W nocy na 3. stycznia między godz. 1 a 3, dwóch uzbrojonych w karabiny bandytów, z których jeden był zamaskowany, napadło na dom Dawida Birnbauma w Wróblowicach. Po dokonaniu rabunku rozmaitych artykułów żywnościowych wartości kilku tysięcy marek, bandyci wystrzałem z karabinu zamordowali Birnbauma i zbiegli w niewiadomym kierunku.

Świętokradztwo.

—o—

Lwów, 14. stycznia.

(h) W kościele parafialnym w Niżankowicach skradziono kielichy i koronę wartości 200.000 mk. Śledztwo w tej sprawie prowadzi policya przemyska.

OGŁOSZENIA

CENY wytyczne mięsa i tłuszczów:

—o—

Lwów, 12. stycznia.

Z powodu niewłaściwej wysokości cen mięsa i wysokich opłat gminnych Stow. przem. Rzeźników i Masarzy we Lwowie na posiedzeniu Wydziału Stow. odbytem w dniu 4. bm. i na Nadzwyczajnem Walnem Zgromadzeniu odbytem w dniu 12. stycznia br. uchwaliło następujące ceny wytyczne:

Mięso i tłuszcze za 1 kg.:

1) Mięso wołowe (1-ej jakości)	od 280 do 320 mk.
2) Mięso wieprzowe	po 440 mk.
3) Słonina	po 800 mk.
4) Sadło	po 900 mk.
5) Smalec	po 1200 mk.
6) Cielęcina tylna	po 280 mk.
7) Cielęcina przednia	po 260 mk.

Wyroby masarskie za 1 kg.:

a) Szynka gotowana, krajana	po 1200 mk.
b) Szynka surowa, wędzona	po 800 mk.
c) Polędwica i karczek (gotowane)	po 1200 mk.
d) Polędwica i karczek (sur., wędz.)	po 800 mk.
e) Wędzonka (surowa, wędzona)	po 600 mk.
f) Wędzonka gotowana	po 750 mk.
g) Kiełbasa krakowska i mazurska	po 800 mk.
h) Kiełbasa siekana	po 600 mk.
i) Kiełbasa surowa do smażenia	po 600 mk.
j) Salami paryskie	po 650 mk.
k) Salami agramskie	po 860 mk.
l) Salceson	po 400 mk.
ł) Pasztetówka	po 560 mk.
m) Serwolatki	po 650 mk.
n) Zając	po 860 mk.
o) Kiełbaski (parki)	po 800 mk.

W celu wyjaśnienia wyżej podanych cen Stowarzyszenie przem. Rzeźników i Masarzy we Lwowie podaje do wiadomości PT. Publiczności następujące zestawienie opłat gminnych miejscowych płaconych przez rzeźników od sztuki bydła lub nierogacizny a mianowicie:

Opłaty od jednej sztuki nierogacizny (przeciętnej wagi 60 kg.) wynoszą:

1) Wpust do rzeźni	530 mk.
2) Akcyza	510 mk.
3) Stajnia	10 mk.
4) Opłaty placowe	20 mk.
5) Transport	1000 mk.
6) Ogólne wydatki	500 mk.
7) Opłaty robocizny	400 mk.
8) Wywóz	200 mk.
9) Chłodzarnia	50 mk.
Suma	3190 mk.

Opłaty od jednej sztuki bydła przeciętnej wagi 200 kg. wynoszą:

1) Akcyza i wpust	2030 mk.
2) Stajnia	20 mk.
3) Placowe	50 mk.
4) Transport	2000 mk.
5) Ogólne wydatki	1000 mk.
6) Robocizna	1000 mk.
7) Wywóz	400 mk.
8) Chłodzarnia	100 mk.
Suma	6600 mk.

Jak z powyższych zestawień wynika, od jednego kilograma mięsa wieprzowego rzeźnicy opłacają jedynie na rzecz gminy miasta Lwowa około 60 mk., a od jednego kg. mięsa wołowego opłacają około 35 mk., nie wliczając opłat zamiejscowych. Nie doliczono zaś wcale zysku, opłat płaconych za stanowiska i podatków zarobkowych wzrastających z każdym dniem. Naprzykład w roku 1918 opłacano od jednego bazaru dla gminy miasta Lwowa 12 koron, które to opłaty podniesione zostały przez Magistrat do wysokości 1500 mk. i wyżej w roku 1921. 4524

Stow. przem. Rzeźników i Masarzy we Lwowie.

Nakładem „Spółki akcyjnej wydawniczej" Drukiem Spółki druk. „Prasa" ul. Sokoła 4.
Redaktor naczelny JERZY KONARSKI
Odpow. redaktor: MARYAN MACHALSKI